

Zasněženou ulicí, hezky vedle sebe,
krácejí čert s Mikulášem, s andělem jak z nebe,
zamířili k sídlišti - tam, kde děti bydlí,
trošičku se potáceli, měli ji jak z vidlí.

Zasněženou ulicí, šli ke štědrým lidem,
za nadílku nalejou mi to, co pánům zbyde,
hodným dárky nadělí, nehodné čert zmlátí,
Mikuláš se raduje, vždyť se jim to vrátí.

Už se blíží ulicí Mikuláš,
bílé vousy, bílá hůl, bílej plášť,
s čertem se mu snad nic nemůže stát,
vždyť to jsou jen děti - proč se bát?

Zasněženou ulicí krácejí dál k městu,
když v tom náhle parta dětí zastoupí jim cestu,
Mikuláš a anděl stojí, čert řetězem točí,
když v tom ostrá palba z kasru zasáhla jim oči.

Zasněženou ulicí anděl s čertem běží,
bez rohů a bez křídel popadaj dech stěží,
drobné dětské ručičky trhají bílé vousy,
Mikuláše bez nadílky u patníku rdousí.

Už se blíží Mikuláš...

Zasněženou ulicí, přesně jako loni,
kráčeli čert s Mikulášem - byli to zas voni,
bez anděla, bez nadílky opět míří k městu,
když v tom zas ta parta zastoupí jim cestu.

Zasněženou ulicí šel Mikuláš s čertem,
mrtvolky v kalužích nebyly však žertem,
automaty zaštěkaly do dětského davu,
vždyť to byly jenom děti, proč si lámat hlavu?

Už se blíží ulicí Mikuláš...
vždyť to byly děti - proč se bát?